сирѣчь въ умѣ или нѣкои часи да ся обиди, или друга да, когато е потаенъ въ прѣдното предложеніе, може да ся подразумѣва и въ послѣдното; като: Спарта и Римъ бѣха державы воинственни. Тукъ ся имѣ двѣ предложенія: Спарта бѣ державна воинственна. Римъ бѣ державна воинственна. — Есть бѣ, а зима будетъ продолжителна. И тукъ ся двѣ предложенія: Есть бѣ продолжителна, а зима будетъ продолжителна. — Римъ бѣ великъ и славенъ. И въ това ся двѣ предложенія: Римъ бѣ великъ, Римъ бѣ славенъ. Отъ три примѣри явно е, че равни въ части на двѣ въ простѣ предложенія въ главно се сравнѣватъ едно, а разно се оставатъ въ предишенъ видъ. Отъ това става ясно подлежаще и сказуемо /§9§/. — Не може да ся сливатъ предложенія — тѣ, на които части въ не ся сходни напълно; като: Богъ обичаетъ и ненавидитъ злѣвото; вмѣсто: Богъ обичаетъ о злѣвото, и ненавидитъ его.

§12 Главно то предложеніе, което обема една мисъль, разяснена и представена, колко то е нужно, въ разнѣ изрази-